

POSUDEK

konzultanta diplomové práce

na diplomovou práci studentky Markéty Stehlíkové na téma:

„Souběh trestných činů a jeho trestání“

Autorka si zvolila pro svoji diplomovou práci klasické téma určené Katedrou trestního práva. Diplomovou práci rozdělila do osmi kapitol, s čímž lze v zásadě souhlasit, ovšem s tou výjimkou, že předposlední kapitolu měly tvořit chybějící náměty de lege ferenda. To je jediným zásadním nedostatkem, který se ovšem prolíná celou diplomovou prací, v níž autorka prokazuje velmi dobrou znalost odborné literatury i judikatury, kromě toho, že poněkud postrádám autorčiny vlastní názory a náměty na, zejména legislativní zpřesnění těchto institutů (které by se např. mohlo týkat pokračování v závažném trestu činu).

Jako metodu zpracování diplomové práce použila autorka přiměřeně komparaci i kompilaci, která dává celé práci výrazně kompilační povahu (v případě diplomové práce však nejde o výrazný nedostatek).

Oceňuji, že po úvodní kapitole následuje kvalitně zpracovaný historický exkurz, který je vždy důležitý nejen z hlediska legislativního, nýbrž i z hlediska interpretačního a aplikačního.

Ve druhé kapitole autorka správně, byť s odkazem na odbornou literaturu a judikaturu, vykládá pojmy souběh trestných činů a recidiva, a to jak tzv. pravá, tak i nepravá. Tento výklad je zaměřen nejen na časový mezník, jenž tvoří vyhlášení odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně, ale i na doručení trestního příkazu. Při obhajobě by se autorka měla zaměřit též na situaci, kdy odsuzující rozsudek soudu prvního stupně byl zrušen v opravném řízení a soud prvního stupně po této kasaci vyhlásil nový odsuzující rozsudek, v němž popis skutku částečně pozměnil a použil i jiné právní kvalifikace, a až po tomto vyhlášení nového odsuzujícího rozsudku obviněný spáchal další trestný čin.

Kapitola č. 3 je zaměřena na druhy souběhů a provádí výklad pojmů jednočinný a vícečinný souběh, a souběh stejnorodý a nestejnorodý. Autorčin názor, že škodlivější pro společnost je jednočinný souběh než souběh vícečinný, však vyvolává pochybnosti.

4. kapitola je zaměřena na pojem skutku. Neobsahuje žádné nesprávnosti, ovšem poněkud mi chybí interpretace tohoto pojmu z hlediska hmotněprávního a procesního. Očekávám, že i na tuto otázku se diplomantka při obhajobě zaměří.

Poměrně obsáhlá pátá kapitola je věnována otázkám zdánlivého souběhu trestných činů. V nich chybí pouze zpřesnění, že tento zdánlivý souběh se týká jen v případě souběhu jednočinného.

K tomuto přesnění nedošlo ani v následující kapitole pojednávající o hmotněprávních a procesněprávních účincích souběhů.

Sedmá poměrně obsáhlá kapitola je věnována trestání souběhů. V ní autorka vykládá nejen zásady pro ukládání trestu za více trestných činů, ale i podmínky pro uložení trestu úhrnného a souhrnného. Neopomenula ani nově trestním zákoníkem upravené zpřísnění trestu v případě vícečinného souběhu většího počtu trestných činů. Autorčin názor, že by mělo jít alespoň o tři trestné činy je však sporný, kloním se k názoru, že větší počet by mělo tvořit nejméně pět trestných činů. Správně však autorka poukazuje na to, že zpřísnění úhrnného (resp. souhrnného) trestu podle § 43 odst. 1 TrZ a ještě jeho mimořádné zvýšení podle § 59 TrZ nepřichází v úvahu.

V osmé kapitole je provedeno přiměřené srovnání naší právní úpravy se Slovenskou právní úpravou, na níž autorka oceňuje propracovanější a logičtější řešení zpřísnění trestu odnětí svobody.

Závěrečná kapitola je poměrně stručná, což zřejmě souvisí s tím, že autorka poměrně málo vyjádřila své vlastní názory na naši současnou právní úpravu těchto institutů.

Diplomová práce je však, jak již bylo výše zmíněno, opřena o poměrně bohatou odbornou literaturu a judikaturu, a je zpracována kvalitně i po stránce jazykové a gramatické.

Předběžně proto hodnotím diplomovou práci druhým klasifikačním stupněm. Při obhajobě by se autorka měla zaměřit na výše uvedené otázky.

V Praze dne 7. května 2014

JUDr. Jindřich F a s t n e r
konzultant diplomové práce

